

V žádném národě tenkrát nevyšlehl plamen štěstí v jásavou píseň. Těž český národ, ač po tolika staletích útrap získal opět svobodu, utkvěl na sentimentální radosti z „Bohem milované země“.

Hymny vzplanou z vrcholné extáze; nevykřeše je pocit každodennosti ani strojené horlení za věčný mír.“

[Antwort auf die Umfrage „Fehlt der Welt eine Friedenshymne?“]

[Answer to the questionnaire “Fehlt der Welt eine Friedenshymne?“]

250

Moje Laško

Lubina¹ z boku pásma radhošského překotem padá do rokle.

V Ondřejnici, když teče Měrkovicemi, tak tak že husy v ní se vykoupají. Vody Odry v Košatce² jak by pro hloubku už jen stály. Ostravica je jak kalená ocel.

Kam vy, řeky zpěvného Laška, spějete?

Pod ukvaldským zámkem, v údolíčku, že bys kamenem ho přehodil, byla hospůdka U Harabišů [44].

Okna jak z ohně sálavého do tmy vsazena. Uvnitř jizby krájej dým a výpary!

Žofka Harabišova jde z ruky do ruky. Tanečnica.

Čtyřicet pět let minulo.

*

Jsem nakloněn nad tiskovou korekturou *Lašských tanců*³.

V notách, v taktech sedí mi jizba napěchovaného lidu, zpocených, zčervenalých tváří: vše se hýbe, klaní, vrtí.

Vás všech už není z té letní noci divokého reje. Ani básníka P. Štastného [43], ani profesora Baťka⁴, ani paní Marie Jungové⁵.

Proč do světa má jít partitura těch Lašských tanců? Teď, po tolika letech?

Toho je příčina široká základna lidového umění.

Připadá mi, že vy, říčky Laška, honíte se rytmy těch jeho tanců z dávných věků, až i dnes.

A kol Harabišů točí se tak vichor bouřlivých nocí, tak jak v dymáku⁶ tehdy, až i dnes.

*

Kraj krásný, lid tichý; nářečí měkké, jak by máslo krájel.

František Bartoš [35] pravil: „Nemít český národ již spisovné řeči, laštinu bych na ni povýšil!“

1928

Na paměť té letní teplé noci, klenby hvězdnaté nad ní, bublání Ondřejnice podobné třepotu milostnému, na paměť vám, kteří jste byli svědky té teplé noci a již věčně dřímáte –

na chválu rodného kraje, mojeho Lašska, půjde partitura plna mihavých notiček, plna laškovných nápěvků, švitořivých i zamyšlených, do světa.

Ať rozsévá veselí a kouzlí na tvářích úsměv.

Dr. Leoš Janáček

Hukvaldy 22. května 1928

kurziva = text v sazbě prostrkaný

Lidové noviny, 36, č. 269, 27. 5. 1928

(Výstavní číslo. Výstava soudobé kultury.); celé kurzivně

1. Lubina, řeka na severovýchodní Moravě, jež se vlévá do Odry.
2. Košatka nad Odrou, ves v okolí Příbora.
3. Partituru *Lašských tanců* vydala tiskem Hudební matice UB v Praze r. 1928.
4. Batěk, František (?-?), filolog, brněnský gymnaziální profesor.
5. Jungová, Marie, manželka hukvaldského sládka Josefa Junga. Patřila do společnosti Kroužku pod akátem, s níž se o prázdninách stýkával též Janáček se svou rodinou. Této společnosti věnoval Janáček svou *Ukvalskou lidovou poesii v písních*, 13 lidových písní s klavírem (1898).
6. *Dymák*, lašský tanec. Janáček složil tento tanec na lidový taneční nápěv pro orchestr. Je jedním z jeho *Lašských tanců*.

Meine Lachei

Janáček's Bekenntnis zur Heimat.

My Lachia

Janáček's paean to his home region.

36

61.) $\frac{15}{2}$ Matinée's Blockner.
Sestry Vorlíčkovy.
1.) Trio symf. op. 3 Beethov.
Es.
2.) I a II Věta z 9 housl. kon.
certu Spohra (housle)
3.) Oudale z Klasičeského
kvinteta pro cello.
4.) Trio es. 3 B, Mozart.

Koncert sestry Vorlíčkových
v Janáčkově zápisníku; LD 231.

624